

Коллектив фахри

Тоҳир Гуломов оддий касб эгаси. У қуришда дурдодор бўлиб ишлайди. Лекин мана шу касби орқали элде эътибор топди, коллектив ҳурматига сазовор бўлди. Унга катта ишонч билдиришди. Собир Раҳимов район Советига депутат қилиб сайлашди. Коммунист қурувчи йигирма беш йилдан бери турли қурилишларда ишлаб келади. Бу йиллар давомида у қанчадан-қанча биноларни бунёд этишда қатнашди. Минг-минглаб оилаларни янги шана квартиралар билан таъминлашга ҳисса қўшди.

— Кечки пайлар шаҳримиз кўчаларини кезишни яхши қўраман, — дейди Тоҳир Гуломов. — Шундай кезларда серанқор ва осмонлар биноларга кўзми тушганда дилдан яйраб кетаман. Бу қурилишларда озми-кўпми меннинг ҳам ҳиссам борлигини ҳис этиб фахрланаман.

Дастлаб унинг омади юришмади. Институтга кириш имтиҳонларидан ўтломади. Кейин ақтириш ишлаб турни учун қурилишга борди. Дурдодорликка ҳаваси борлигини айтди. Ушунда «Хали иш бошламасдан касб танлашни қара», туни деганлар ҳам бўлди. Тоҳир тушунлиққа тушмади. Ушларга ўзини қимлигини кўрсатиб қўйишга ҳаракат қилди. Чакон ва удабурон йигит тезда кўзга ташланиб қолди. Ҳамкасблари уни савиб қолди. Шу-шу йилда берилаб кетди. Жойи қурилишда экинчилари юракдан ҳис этиди.

Айниқса зилзила бўлган йил Тоҳирнинг эсини чиқарди. Бутун шаҳар улкан қурилиш майдонига айланди. Халқлар дўстлиги курашнинг ўшада яна бир бор ҳис этиди. Тошкентта бутун мамлакат бўлган қўшни қўзди. Барча эл ва эллар биноларни туриб янги шаҳарни бунёд этди. Чинакам дўстлик намуналарини кўрсатишди. Шундан кейин Тоҳир қурилишга бутунлай муҳрланиб қолди.

— Ҳаётимда рўй берган яна бир воқеа сира эсимдан чиқмас керак. Бу номзодим депутатликка кўрсатилган кун бўлди, — деб ҳикоя қилади Т. Гуломов. — Очигини айтганда, депутат ким, унинг вазифалари нималардан иборат, деган саволга аниқ жавоб беролмасамда, лекин депутат саволини нақзаларини бекам кутиб қолганимиз. Шундан кейин Тоҳир қурилишга бутунлай муҳрланиб қолди.

Оқруқ сайловчилари билан бўлган биринчи учрашу кун қизиқ бўлди.

— Уларимиз ертўласидаги трубалар тешиқ кетган, улардан ёзин-қийин сув оқиб ётади. Олдин трубаларни ремонт қилиб беришсин, кейин депутат учун овоз берамиз, — дейишди сайловчилар.

Нима қилиш керак? Қисқа муддат ичида бундай катта ҳажмдаги ишни қандай бажариш мумкин? Эртасига Тоҳир турга район ижроия комитетига йўл олди. Бўлган гапни оқизмай-томизмай айтиб берди.

— Бундан хабаримиз бор. Ҳақиқатдан ҳам аҳвол оғир. Ертўла трубаларини бутунлай алмаштириш керак, — дейишди бошқилар.

Бу ишни бажариш район уй-жойларини эксплуатация қилиш идорасига топширилди. Умумий контроллик эса Т. Гуломов зиммасига юклатилди. Объектда иш жонланиб кетди. Еш депутат бир зум тиним билмасди. Хали ишга чапди, хали объектга. Ҳақиқатдан ҳам қараб туришдики, буш вақтларда сантехникларга ерданлашиб туришди. Ертўлани тазалашда

қатнашишди. Узроқ ҳамкорлик самарасини берди. Икки ҳафтада барча ишлар ниҳоясига етди. Шунда сайловчилар депутатга ишонч билан қарашди, миннатдорчилик билдиришди.

— КПСС XIX Бутунитифоқ конференцияси материаллари ва Резолюцияларда Советларнинг ролини оширишга эътибор берилганлиги аниқ мудоао бўлди. Жумладан унда «Конференция СССР халқ депутатларининг савдларини қасқирини икки палатали Олий Советнинг мунтазам асосдаги фаолиятини, Олий Совет Раиси лавозимини таъсис этишни, уларнинг ўз асосларидан демократик асосда фойдаланишларини, ҳокимият барча олий табиқалар, шу жумладан СССР Министрлар Советининг Конституциясида белгилаб берилган тарзда ўзаро алоқасини назарда тутиб, давлатдаги олий ҳокимиятни қайта қуришни сўйсий система самараларини оширишнинг энг муҳим шарти деб қўйиб қўйди», дейилган. Резолюциядаги ушбу жумлалар Советлар фаолиятига кенг эътибор берилганлигини далиллади. Бу гап-хўрликка биз депутатлар айланиб иш билан жавоб беришимиз керак. Бироқ афсуски, ҳаммамиз ҳам имкониятлар даражасида ишларимиз деб бўлмайди, ҳали ораимизда эскича услубда иш тутайди, у сайлов билан бу сайлов ўртасида сайловчилар билан учрашадиган, нақзалар қозғалган қолиб кетадиган депутатлар ҳам йўқ эмас. Улар фақат ўзларининг эътибори, балки бошқа ҳалол ва ўз ишига садоқатли депутатларни ҳам қўйиш олдига бебурд қилиб қўйишди.

Энди бевосита ўз фаолиятимизга келсак, нақзаларини озми-кўпми бажарилган. Сайловчилар билан алоқамиз яхши. Улар ишончини қозонганидан хурсандман. Лекин ўз ишимдан сира қаноатланмайман. Айниқса болаларларини ерталаб узоқдаги боғчага фарзандларини тортиклаб кетганини кўрганимда, ўз қаволида мағзини йўқлигидан бошқа мағзинга югуртилаб кетганини одамларни кўрганимда, ободончилик ишларидики нуқсонлар кўзга чалинганида ич-ичимдан куйиниб кетаман. Қурувчилик касбини дилдан савиб қолган. Им ҳам шундан бўлса ажаб эмас.

Тоҳир Гуломов ҳақида у ишлаган «Глаз-ташкентстрой»нинг 4-трестига қарашли 32-қурилиш бошқармаси коллективини ҳам, Мир-юсуф Аюпов бригадаси аъзолари ҳам бир овоздан «Бригада фахри, таърибли бинокор, яхши депутат» деган сўзларни айтишди.

Депутат меҳнат қилган бригада шу кунларда шаҳримиз «Марказ-17/18» кварталда 600 ўринли поликлиника биноси қурилишида самарали меҳнат қилмоқда. Ушбу объект қурилиши шу йилнинг апрель ойида бошланган эди. Ҳозир бинонинг учинчи қаватида монтаж ишлари ниҳоясига етмоқда.

27 кишилик бу бригада турли миллат аҳолилардан ташкил топган. Коллектив беш йилликнинг уч йили план-топириқларини Бутунитифоқ XIX партия конференцияси очилиш арафасида бажарган эди. Қурувчилардан В. Нуриллаев, Т. Йўлдошев, С. Болабердин ва бошқалар кунлик топириқларини бир ярм икки ҳисса ортиги билан адо этишяпти.

— Депутатлик ишлари кундалик кўрсаткичнингизга таъсир этмаптими, — сўраймиз депутатдан.

— Йўқ. Биласизми, энг муҳими кишида кунт ва ирода бўлиши керак. Мана шу фазилатларга эга бўлган киши ҳамма ишни бажаришга ўлгуради, — дейди Т. Гуломов.

М. КОМИЛЖОНОВ.

Янги ўқув йилига совға

Узида қўлаб қўлайликларини мужассамлаштирган янги замонавий бино Акмал Икромов районидики 197-мактаб ўқувчиларига ўзига хос совға бўлди. Уни 159-трестнинг ўқувчилари бошқармаси бинокорлари барпо этдилар. Яхши жиҳозланган хоналар билан эрта таълим олувчиларга катта қўлайликларини яратди. Шунингдек амалий машғул-лотлар ўқитиш учун муҳаллаётан алоҳида кабинетлар ҳам мавжуд. 440 ўринли ошхона мунтазам ўқувчилар хизматида бўлади. СУРАТЛАРДА: комплекс бригадани бош-лиги Герман Кузнецов қурувчилар билан; ўқитувчи Мастура Рашидова 9-синф ўқув-чиларини янги кабинет билан таништирмоқ-да.

Р. АЛБЕКОВ ФОТОЛАРИ.

Ҳикмат—бир ҳовуч олтин

Бахт онаси

○ Нон бор уйда шодлик бор.
○ Нон — асил дон.
○ Нон — имондан азиз.
○ Нон ёмоғчи бўлсанг ўтин ташиндан эринма.
○ Нон қадрини оч, кийим қадрини яланғоч билади.
○ Нон — ҳар инсонга жон.
○ Ноннинг нони улғу, номидан ўзи улғу.
○ Нонни эъзозлаган — эъзоз топади.
○ Нонга эътибор — элга эътибор.
○ Нонни хор қилган бурдасига зор бўлади.
○ Нон қадрини билмаган ўз қадрини билмайди.
○ Нон парчаси — кўш лаҳчаси.
○ Нон хилида ҳаёт бор.
○ Хуш мағзида мамот бор.
○ Нонда ҳаёт қўшини бор.
○ Ноннинг хоми гард пайдо қилади,
○ Гуштинги хоми лард пайдо қилади.
○ Ноннинг таъми тўз билан,
○ Одам маъни сўз билан.
○ Нон ҳам нон, ушғи ҳам нон.
○ Нони ҳалолнинг виждони ҳалол.
○ Нон — дастурхон кўрки,
○ Меҳмон — меҳмон кўрки.
○ Нонсиз яшаб бўлмас, гапни ошаб бўлмас.
○ Нонни катта тишласанг ҳам, гапни катта айтма!
○ Нон тепкидан эл безор.
○ Нон берганга — жон бер.
○ Нон — табиат неъматини, ўлжовда йўқ қиммати.
○ Нонни имон билган — имон топади.
○ Нон едирганга — бол едир.
○ Нон ҳамма неъматлар султони.
○ Нон — жонга малҳам, сафарда ҳамдам.
○ Нонни улғулган — улғулик топади.
○ Нон — Бахт онаси.

Тўлқин РАСУЛЕВ тайёрлаган.

Дунёда турфа тоифа одамлар бор. Уларнинг хулқ-ахлоқи, таълими ва ички олами бир хил эмас. Қўшнилар ҳам шундай. Қўл нарина бормай ён қўшниларини Хадичабону билан Гўлсумойларнинг суҳбатига қўлоқ тутинг-а. Уларнинг бири, яъни Хадичабонунинг нима-дандир фиғони фалакка қўзғилган. Дам-бадам ёқасини тиллаганича қўзғилган ўта ажаб-ланарли ҳолатга кел-тириб, антикиб, гоҳида қўйлағининг ёқасини ушлаб, ичига «туф-туф»лаганича қўй-ини сўзлайди.

Ик-кинчиси, яъни «шад-до» лақабини бекиз олмаган Гўлсумой ха-ҳоллаб қўлади.

— Улманг-ей, шуна-қам феодализмнинг и-зиди, эски замоннинг ҳи-дирини исқирдан ба-ганма. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рига етавермайди. Бу, гун ҳам уларнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

— Шу десангиз, ўн-тўрт фарзандни бағри-га олган темирчи Шо-махмуд бобо билан Бахри азини меҳрибон қўзғилган ҳар кунчи бо-ғини. Ҳамма ҳам бу-нақа зияратнинг қад-рини айланиб ўти-ми рўпарадаги бека-диган «текстилл»га бо-ради, қўйишга кел-тириб, «Тўнудан» кейин интервали бу-зилади, «левий» деган

Дам олиш соатларида

«Турмуш бўстонида биринчи қадамлар»...

А. Тўраев фотоси.

Бу—қизиқ

Қотишманинг «хотираси»

Америка ёзувчиси Артур Хейл томонидан ёзилган «Гидирак» романида катта бир автомобиль компанияси-нинг масъул ходими ўзи-нинг келгусидаги план-ларини журналда кўриб би-лан шундай ўртоқлашади: «Янгилик шубҳасиз ўзига йўл очди... Олдиндан айт-тиш мумкин, келажакнинг энг аҳамиятга молик янги-лиги материаллар билан боғланган бўлади... Мисол учун металлнинг олиб қу-рини. Ҳозирги пўлат кон-струкциялар ўзини мумжа-таклилар эгаллайди. У а-ччайин мустаҳкам, эгилув-чан ва шу билан бирга нисбат-ан енгил бўлади... Бундан таш-қари яна шундай бир метал-лар яратилиш устиди нш олиб бориляптики, улар ўзининг дастлабки формасини «э-лай» олади. Масалан, бирор бўкилган қанот ёки эшикни тўғриламақчи бўлсангиз, бу дегула юқори ҳароратда ишлов беришнинг ўзи ки-фоя қилади, шунда бу ме-талл ўзининг дастлабки шаклига келади».

Бундан ўн беш — йиги-рма йил бурун бундай йўл ил-мин фанатистикага тегишли деб саналарди. Бугунга ке-либ эса металл олим ва кон-структорлар яхши маъ-лум бўлган «хотираси»ни на-мойиш қилмоқда. Ҳўш, бу йиллар орасида нималар юз берди?

1960 йилларнинг ўрта-ларида никелининг (55 про-цент), титан (45 процент) билан ҳосил қилган қотиш-масы — нитинол патент қи-линди. Бу металл ўзининг етарлича енгиллиги, шиш-лиги, коррозияга чидам-лиги билан яхши бир кон-струкция материалли бўлиб ҳисобланади. Шу билан бир-га уни яратувчилар у би-лан турли тажрибалар ўтқа-зишни тақдир қилишди ва қўлаб ўтказилган бу таж-рибалардан бирда қотишма ҳақиқатдан ҳам ноб қобили-ятини намоён қилиб, ўз ўткирлиги «эслаган» қолганини найзаб қилишди. Нитинол билан бирга шундай қотиш-мадан кейин 150 граду-сгача қиздирилди, кейин эса со-вутди. Сўнг унга жок осил-гач, жок уни пастга торти-ди ва яна тўғри сипга айлан-тириб қўйди. Қизини шун-да бўлиди, бу сипга қайта-дан 95 граду-сгача қиздирил-ганда ҳайратда қолган тек-стирчиликларнинг кўзи олди-да тағин бурама симга ай-ланиб қолди.

Тажриба қайта-қайта қи-либ қўрилди, металл тур-ли хил мураккаб шакллар берилди, аммо у турли ва-зифини билан ажойиб тар-зда ўз «хотираси»ни намоён қилиб, ўзининг дастлабки ҳолига қайтавди. Масалан, симни шунчалки эгиб ҳатто «нитинол» шаклига кири-тилса, кейин қиздирилиб, со-вутилиб, тағин бўлмас до-ражида шакли ўзгартирилса, худди мана шу шартга ке-тиб лари қолган симдан кучли электр импульс ўт-казиш мумкин бўладими? Агар шундай қилинса, сим қизиб олимлар кўзи олдида яна қотишма ҳосил бўлар эди.

Ҳозирга келиб нитинол эди ёлғиз эмас: олимлар яна бир қанча ўз «хотира-си»га эга бўлган ва ўтиш-ида қандай бўлганини эслаб оладиган нитиноллик ҳамда ушталлик қотишмаларни (мис-роҳ, мис-қалай, олтин-кад-мий, титан-қобальт, цирко-ний-рубийдй, мис-алюминий-никель ва бошқа) ишлаб чи-қишди.

Адам АМИНОВ.

Мамлакатлар, одамлар, одатлар

ТАСС. АПН ва «Оқшом» мухбирлари ёздилар

Об - ҳаводан ранг олади

Объективда — миср

Шифобахш неъматлар

Мўъжизанор ўсимликлар сал-танатиди бир қатор намуна-лар мавзудини, уларнинг ажа-товури хислатлари ҳар қандай кишини таъонубга солмай қўймайди.

«ОТАШ НАФАСЛИ» МЕВА Табиатшунослар Филиппин жангалзорлар бағрида гар-йиб дарахтин қайи қилишган. Ёввойи ўсимликлари мева шараблатларига гўштун чертсан-гиз, шидат билан алапалла-нади. Дарахдан тушган боззи мева-лар ерга урилгач, чакмоқ-дай ўт олиб, хийла вақтгача ёниб туради. Тадбиркор маҳал-лий аҳоли табиий ёғду берувчи мевадан шамчирок с

Сўқмоқлар

Мен танҳо кезмоқин севман,
Тоғчага туяларнинг бағрида.
Сўзлашман сўқмоқлар билан,
Қадамлар, одамлар қаққада.
Ларзага тушади ажуудим,
Сўқмоқлар соғинчли айтганда:
Учар экан йўллар куш каби,
Муборак қадамлар қайтганда...

Хамон бизин этакда оғоҳ
Боболардан қолган бу матал,
Мўшук ўтса йўлнингдан ногоҳ,
Сени кутар эмиш ҳавф-хатар.
Мен-ку орта қайтасман дўстим,
Хатар гулу солар кўнглимга.
Хавотир-ла нитзор кўзим,
Фақат сенинг келар йўлнингга.

Фасли баҳор тарк этди нечун,
Ертолмас кўксим кундузлар.
Олтин рангли ҳазонга букун,
Кўмилибди ёр босган излар...

Бог оралаб кезаман ёлғиз,
Новдалардан тўқилади Куз...

ХУМОЮН.

Давр билан ҳамнафас

Савр инқилоби жўшқин бир дарё мисол ўз
ўз йўлидаги гавларини енгиб, Афғонистоннинг
асрлар давомда қақраб ётган заминига
ўзининг шифобахш суварини элди. Бу дарё
янгидек қўриқ йўлидаги афғон халқининг
қувончлари, қийинчиликлари, орзу-хавас-
лари, меҳнатлари халқ оғзаки ижоди бўлиши
қўшиқ, шеър ва мақолларда ўз аксини то-
пмоқда. Халқ оғзаки ижоднинг энг қадимий
жанрларидан бири — дубайт (тўртлиқ)дир.
Давр билан ҳамнафас ҳаётнинг боғлиқ бўлиб
қолган бу жанрда лирик шеърлар билан бир
қаторда, ўша даврнинг муҳим воқеаларини
акс эттирувчи, халқ манфаатларини инфо-
ловчи тўртлиқлар ҳам битилган. Ҳозирги
кунда яратилган тўртлиқларнинг аксари
қисми миллий ярашми жараёнига қаратил-
ган. Тўртлиқлар афғон халқининг ўз она-юр-
ларига муҳаббат, садоқат руҳи билан суго-

рилган. Куйда афғон дубайтларидан намуна-
лар ўқийсиз.

Сен мендан, мен сендан ёт юрми тоқай,
Хам ўқлаю, ҳам уйдан айрилиш тоқай,
Ватан қаддин бўқандир бизнинг жудолди
Она ерда, ҳамюртлар, қон тўқиб тоқай!

Фасли баҳор келди, меннинг гулгунчам,
Замон сайр келди, замон хуррам.
Чексиз гулга тўлиб қатто биз учун
Поёндоз солиқди бок, боғи эрам.

Севғилим, йўлинг бўлсин чароғон,
Оҳ нега ақл-хушин бўлди паршон.
Наотки бад сўз-ла қилдим дилсиз
Рангинг кўз ёшида бўлур намоён.

М. СОДИҚОВ
тайёрлаган.

Қатра фикрлар

Гуллар, япроқлар нақадар
гўзалсиз! Аммо, қанча янги,
манг сизнинг умрингиз ҳам ўл-
човдир. Кўнра нитилганингиз
билан мана шу ер бағрига ту-
шасиз. Чунки ер юзидан ҳар
нарсанинг сарҳисоби бор.

Аммо, қайга борма сен ўзинг,
дан йироққа бора олмасан.

Сен инсонсан, мен инсонман,
атрофдагилар ҳам инсон,
лекин шунақа виқондизлар ҳам
борин, улар ҳам ўзини инсон-
ман деб яшаб юрверади.

Гоҳида ўйлайсиз: «Кошин, би-
рон тинч мойга кетиб бўлса бу
ташвишлардан».

Денгиз тинч эди, балнилар
сувининг юзиде сузиб юрмишар.

ди. Денгиз безовталаниши би-
ланоқ катта-кичик балнилар
сувининг юзиде шўнгиб кетиш-
ди. У ер қоронғи, аммо тинч
эди.

Ҳақиқат салтанатининг қас-
ри қанчалик мустаҳкам бўл-
син, агар унинг пойдевори ёл-
гон ҳазонга қурилган экан, бир
кун қулайди.

Умар ХАЛИЛОВ.

РАШК — исботсиз айблов-
чи ҳисобланади, унинг
киши қалбини заҳарлайдиган
хавотир, гумонларига алдан-
маслик, ундан сакланмиш ло-
зим. Рашк орқали соф киши-
ларни ҳам «айбсиз» — айбдор
қилиб қўйиш мумкин.

Рашк гўёки чин муҳаббат
белгиси, содиқлик ҳимоячи-
дек туюлса-да, аслида муҳаб-
бат низолига тушган заво-
л, уни барбод этувчи оғу. Бу
ҳақда инглиз ёзувчиси Вильям
Шекспир бундай дейди: «Му-
лақо гуноҳсиз одамни ҳам
ҳақоратлаб қўйиш мумкин».

Дарвоқе, рашкнинг ҳу-
да-беҳуда жанжаллари, нотинч-
ликлари натижасида олий да-
ражадаги оилавий муносабат-
ларга ҳам зарар етиши, яъни
бу муносабатлар ўта совуқ,
ишонсизлик тўйларига тўли-
б бориши мумкин. Ойла
аззолари ўртасидаги бир-
бирларига бўлган ишонч —
ишонсизлик, ҳурматни —
ҳурматсизлик олади, қисқа
қилиб айтганимизда, рашк
шундай эгани, бунинг биз ҳаёт-
ий воқеаларда кўрганимиз. Рашк
келтириб чиқарувчи бундай
оқибатларнинг олди олини-
са, у ҳаттоки фожиага олиб
келиши ҳам мумкин.

Шу ўринда куйдаги бир
мисолини келтириб ўтиш
жонадир. Бир яқин дўстимиз
хотини ўта рашкчи бўлиб,
ўта гумонсировчи, арзир-ар-
зимас нарсалардан жанжал чиқ-
арувчи одадга уйраганди. Аҳвол
ҳаттоки шу даражага бориб
етди, эри ишдан қайтиб кел-
ганидан сўнг, машинанинг
ичига бош суқиб, ўтиргич-
ларини ҳам ҳидлаб кўрар
экан. Бу нарсаси бора-бора
эрининг асабини буза бошла-
ди. Шундан сўнг икки ўртада-

ги гап-сўзлардан даҳанаки
жанг чиқадиган бўлиб қолган.
Узингиз ўйлаб кўринг-а,
ишдан ҳориб-толиб қайтган
ҳар қандай кишига бундай
ўринсиз гумонлар, аччиқ гап-
сўзлар, асоссиз даҳмезелар
оғир ботоди, бундай қилиқ-
лар кишининг асабини тезда
толқитиради, оилага, оила
аззоларига бўлган муноса-
батларда эса салбий ўза-

борлиғи билан чулғаб олади.
Мойиллик кучайгани сари
ақл кучи заифлашиб борава-
ради.
Рашкнинг турли-туман ал-
довларига мойиллик кишини
нафрат одамгарчилиқдан чи-
қаради, балки кўнглисиз во-
қеаларга ҳам олиб келиши
мумкин. Демак, рашкнинг
жазвали гирдобига учраш
ҳавфли оқибатларга олиб ке-

«Хўжайинингиз жуда серко-
мандирки бўлиб қолбди,
нима бало, бирортасини то-
памаганикин-а!» деб қолсангиз
борми. Бу сўзлар рашкчи аёл
кўнглидаги гумонларни янада
алангалатиб, шу ҳадисрашни
гўё «қажқатқай» айлантириб
қўй қолди. Бу эса оилавий
даҳанаки жангларни авж ол-
дириб юбориши турган гап.
Айрим «ҳазилхаш» ўртоқлар
ўзларининг бу сингари «зил»
ҳазиллари бераётган маво-
давқларни, уни янада ривож-
лантиришга, яъни авж олди-
ришга интилиб ҳам қоладилар.
Улар янги-янги тафсилотлар,
қўшиб-қатишлар билан бу
«қичи» газ сакратедилар.
Бундан ўзларича завоқланган
халғи «ҳазилхашлар» эса яна
бошқа бир ўртоқларининг хо-
тига ҳам ҳазил қилиб:
«Кеча хўжайинингизни бир
аёл билан кўрганимиз. Шу
ишни чакки қиялти-да. Боле-
ларини ўйласа бўлармиди?», —
деган оҳанда гап қотадилар.
Зиярак хотин гап нимада
эканлигини фаҳлаб, «канча
аёл эди, мабодо ўнг ёноғида
холи йўқиди!» Еки тилла ти-
ли Манзураминки-а!» — деб
жавоб бериб, ўша ҳазилхаш-
ларнинг тарвузларини кўп-
ларидан тушириб юбореди.

Мана, кўриб турибсанки,
салгина ақл-фаросат ишлата
билса ҳар қандай ҳис-туй-
ларини ҳам қановлаб, рашк
балосидан ўзини кутқара оли-
ши мумкин экан. Рашк боло-
сини ўз вақтида қайтара
олиш асоссиз асвасаларнинг
олдини олади, ўринсиз ноҳу-
слиқлар келиб чиқишдан сақ-
лайди.

Мусақул УСМОНОВ,
тарих фанлари кандидати.

Турмуш чорраҳаларида

Р а ш к

ришларга олиб келади.

Хўш, рашк қандай келиб
чиқадиган? Рашк эр билан хо-
тиннинг бир-бирига ишонсиз-
лиги натижасида пайдо бўла-
ди. Рашк иродасизлиқнинг
белгиси ҳисобланади, ваҳима-
га берилдиган кишиларни ўз
гирдобига осонгина тортади.
Гумонлар ҳақиқатга ўхшаб,
ваҳимали туста қиради, айни
пайтда гумонга мойиллик
рашкнинг кучайишига олиб
келади. Кичик-кичик шубҳа-
лар ироданинг заифлигидан
фойдаланиб катталаша бора-
ди ва низолат гўёки бир ҳақи-
қатдек туюла бошлайди. Бу
алданми тасаввурлар киши
кўнглига ҳар хил гулгуллар
солди, уни бўлар-бўлмас
нарсалардан гумонсировчи
оқибатларига қўяди. Унга
ҳазонан ташқари берилиш,
ишонсиз эса кишини кучли
жазавога олиб келади. Рашк-
ча гирдор бўлганларни
унинг ваҳимали уммони бутун

лади. Рашкнинг асоссиз ас-
васеси меҳр-муҳаббат, ўзаро
ҳурмат ришталарини парча-
лайди.

Баъзи ўта рашкчи кишилар-
дан: «Нега бунчалик қаттиқ
рашк қиласиз», деб сўраган-
да, «Шу, севганимиздан-да»,
деб жавоб беришди. Лекин
бу ўта даражада кучайиб,
жаҳолатга айланиб кетмаслиги
керек.

Эр-хотиннинг бир-бирига
нисбатан ҳурмати ва ишончи
мустаҳкам бўлса, қандайдир
алданми рашк таъсирда улар
емирилиши ёки уларга заво-
л етиши мумкин эмас. Соф
севги-муҳаббат асосига қурил-
ган муносабатлар орасида
рашк келтириб чиқарадиган
асвасаларга ўрин қолмайди.

Рашкчи ўз дўсти-биродер-
ларининг ҳазиллари ҳудди
ўтга янада қаттиқроқ ёниши
учун мой сепгандек гап,
Баъзи аёлларга ҳазиллашди:

Бахши-шоирлар адабиётчилар ҳузурида

Ўзбекистон ССР Фанлар
академияси А. С. Пушкин
номидидаги Тил ва адабиёт
институтининг мажлислар
заллида қизиқарли кеча бў-
либ ўтди.

Урашувга ташриф буюр-

ганлар халқ оғзаки ижоди-
нинг энг яхши намуналарини
дан бири, ўзбек халқ до-
стонидаги ривожига муно-
сиз ҳиссаларини қўшиб ке-
лаётган республика бахши-
шоирлари

лауреатлари Хушвақт Мар-
донақулов, Бобораҳим Ма-
матмуродов ва Абдуназар
Поёновларнинг ижод наму-
наларидан тингладилар.

Ушбу йилнинг институт

олимлири билан Ўзбекистон
телевидениесининг музика-
ли кўрсатувлар Бош редак-
цияси биргаликда уюшти-
ришди.

Адхам ДАМИНОВ.

Еш санъаткорлар ўз иқтидорларини саҳна асарларида си-
наб кўришади. Яқинда Юрий Гагарин номидаги Тўқимачилар
шароитининг ўзбек халқ театри ижодий коллективи ҳам
Умаровнинг «Ер юрган кўчалар» лирик драматини саҳна-
лаштирди. Уни Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган маданият
тоҳими Аҳмад Юнусов раҳбарлигида Тошкент Маданият
институтини дипломанти Қошиқ Раҳимов саҳнага қўйди.

СУРАТДА: [чандан ўнган] Сафар ролида — Мавлуда Сан-
дова, Олмос ролида Дилором Нариковаевлар.
Э. Мухамедов фотоси.

Бувижон, ўқиб беринг

О л т и н

Шингил ҳикоя

Одил ака ўғилларига биттадан кетмонча тутқазиб боғнинг
бошига бошлаб келди-да, тайинлади: — Марҳум отам «Ўг-
лим, олтинини шу боғнинг ичига қўлганман, ҳарқат қилиб
топсанг ҳеч қамлик кўрмайсан. Бахтиёр яшайсан!», деганди-
лар. Шунинг билан кетди.

— Олтин тоқини тағига қўлганман, ё пуштасигами? —
сўради Анавар.

— Буниси аниқмас. Лекин шу боғнинг қавериде бўлса ҳам
ўттиз сантиметрдан пастроққа қўлганман аниқ. Наникин, ўтган
йили тоқим бўлмай, савроқ қопиб олтинни тополмадим...

Ота ва болалар кесак кўчириб, ишқом ичини чопишга ки-
ришдилар.

«Олтинни ким олдин топаркин?» — Бу ҳаёл ака-укада гай-
да ўттизи эканди. Танларидан сизган тердан кўчаклари
жикка қўл. Бироқ, олтиндан дарак йўқ. «Дадам бизни алдаб
ишга солди-ёв» — кетмончасини улоқтирди Ҳалим. Қараса
дадаси ҳам, акаси ҳам ишда вақтин. Ҳарқат, руҳан тетикли-
ларидан умидлари рўбга чиқётгандек.

— Эҳ, ўзининг олдиндан қилиб қолсаиди олтин, — Ҳалим
уларга билдирди яна ишга тушиш.

Ишқомларнинг ҳаммаси чопилди. Олтин эса ўзини кўрсат-
майди.

Ака-ука тарвузлари қўлтигидан тушгандек хомуш.

— Алдоқчи экансиз, адевой! — тўнғиллаб ер чиғади Ҳалим.

— Мен ҳам ҳайронман, — дейди Анавар.

— Ҳадемай олтин ўзини кўрсатади. Ҳа, ўшанда кўрсатилар
юзимизнинг ёруе бўлиши, — ўғилларига даво берди Одил
ака. — Тўғриси айтсам, чопилган жой тоқин боқишда чар-
чамайди. Ток хомтоқ қилинаверса, қуёш нури кесакларга
ёғилиб, оташдек қизиради. Куч беради, «қул» деган кесал
ўйламайди тоқларга. Ушанда кўрсатилар сўзининг рости-
гини, куз келиши...

— Ҳалол меҳнат, қуёш нуридан тўлишган «хусайни», «қир-
мизинлар ишқомларда маржон-маржон.
— Тотиб, роҳатини кўринлар. Чироиликда олтиндан қаери
кам! — деди Одил ака товланиб турган узумларни ўғилла-
рига кўрсатиб.

Узумлар ўғилларига: «Сизлар тер тўкиб қидирган олтин-
ларингиза биз бўламиз», дегандек боқишдан олтиндек сар-
сари товланиб.

Ғани АБДУЛЛАЕВ,
Ботбон.

Э.А. ДУНЁДАГИ барча

суварлардан ортиқроқ меҳр-му-
ҳаббат чашмаси!

Эй, сен янграганда ҳатто булбулу
қурилар ҳам лол қолмаган оҳанг-
раб қўшиқ!

Эй, ибтисос оналар билан бўл-
ган, иттиҳос мултола юфқ муқад-
дас, эзгу тилаклар ҳазинаси!

Бугун сен ҳақиқда муқаммақчи-
ман! Бугун сенинг маҳзинида қалам
юртмоқчиман!

Сенинг тарихингиз ҳеч ким бил-
майди. Сени илк бор, Омон Матжон
айтгандек, ким қўйлаган — ҳеч
кимга маълум эмас. Лекин мен
сенинг ижоддоринг қимлигини ай-
таман: сени илк бор ОНА қўйлаган.
ОНА сўзларининг битган, ОНА му-
қаммақчи басталаган! Сен ОНАЛАР
қўшиқсан! Сен ОНАЛАРнинг мангу
ўлмас ижодсан. То КҮЁШ фалак
тоқиде кезар экан, то ЕР юзиде аёл
зот қашар экан, сен ҳам яшайверсан,
сен, АЛЛА! Дуй бир айланиб кел-
ганда ҳам ҲАЁТ яна сен билан
бошлабди. Ҳауади тош асрида бўл-
гани каби...

...Бола тамшаниб, ёнгини. Еш
она ўзи дунёга келтирган инсонга
шу қадар меҳр билан боқардики,
росмана тилга кириб, бийрон-бийрон
гапирарди одам ҳам бу ҳолатини
тўлиқ ҳикоя қилиб бера олмас!

Она болани қўларига олди. У
эма бошлади. Бу аёлга яна ҳам
қувонч устига қувонч бағишлади.
Ичига ҳиссиётни сиймай гуваранди.
Оғзини очди. Юрагидан алпақандай
товушлар отилиб чиқди.

Бола бир нафас эмншдан тўхтади.
Қулоқ тутди чоғи. Кейин товуш
оҳангига мослаб эма бошлади.

Гор оғизда соя кўринди. Деярли
қип-яланғоч, сочлари тинчора, жик-
ка, бақуват эркак кириб келди.
Аёл ўз қўшиқига шунчалар берил-
ган эдики, унинг кирганини сезмади
ҳам.

Уртада гулхан чирсиллаб ёнади.
Соҳлари яланғоч елкаларига ёйил-
ган она болани маҳкам бағрига
босганча қўйлади. Эркак бу гала-
ти манзарадан мутавассир бўлиб,
эшик оғизиде ҳарсанга қўқди. Она
қўшини борган сари авжига чиқар-
ди. Гоҳ шамолнинг елишига, гоҳ
арғумнинг шиддатига, гоҳ сувининг
шарқирашига, гоҳ ёлғиз хонинига
ўхшаб таралётган товушларга қу-
лоқ бериб, ҳайратланмай илож йўқ
эди.

Инсониятнинг энг биринчи вақ-
ларининг қўшиғи таҳминан шундай
бўлиши мумкин:

Тошда турган болам,
Бошнинг тошдек бўлсин.
Кўрпанг тош, бошнинг ҳам,
Соҳларинг ётқи бўлсин.

Алла, болам, алла!
Сувда чўмилган болам,
Иқболнинг сувдек бўлсин.

Улғайсанг, йўлинг равон,
Еринг парқувдек бўлсин.
Алла, болам, алла!

Арғуми шай болам,
Кўнларинг чопкир бўлсин.
Улғайсанг, ҳар бир кунинг,
Ўт бўлсин, чакки бўлсин.

Алла, болам, алла!
Шамоллар упан болам,
Оқларинг тоқмасин.
Ев сенга қилганда қасд.
Қувлаб тута олмасин.

Алла, болам, алла!

Гор оғиздан ҳиқиллаган овоз
эшитилди. Аёл ўтирилди. Эркакка
қўш тушди. Кўзлар учрашди.

— Нега йилғайсан! — сўради аёл.

— Қўшиғини аёл экан! — жавоб
берди эркак. — Онамни эсладим...

— Энди ҳар кун шў қўшиқини
айтаман, — деди аёл.

Эркак бош иргиди: маъқул!

Қадим анқодимнинг илк боласи
билан турган, шундан бери ҳар
бир бола билан қайта тугеллаётган
қадим, алло энг нақирон қўшиқ-
чан АЛЛА!

Эй, муштдек қалбига бутун олам

ки сизидеги олган ОНА!

Эй, дунёдаги энг қажли, энг меҳр-
ли буюк зот!

Эй, душманинг боласига ҳам
қўрагини тўтиб, уни дўст қилган
пушту паноҳ!

Сен жаҳондаги энг қудратли
муаллимсан. Сен айтган АЛЛА эса
одам боласи ҳаётда биринчи тинг-
лайдиган сабоқ, илк бор ўқийдиган
кинобадир. Сен айтадиган жонбахш
қўшиққа бундан бўлак таъриф но-
жон!

— Булбул нима, ойинжон!
— Булбул ширинсухан қўш. У
шундай сайрайдики, юракларинг
эрб кетади. Сен ҳам шунақинг
ширки сўз бўлгин, болам.

— Бугдой-чи, бугдой!
— Бугдойсиз яшаш бўлмайди,
қўшиқим. У тириклик манбаси.
Мен ҳам сенсиз яшолмайман.

— Нон, нима, ойинжон!
— Ох, боложоним, ҳаёт аслида
нонга қурилган. Нон — бугдойнинг
боласи. Лекин одамзотнинг онаси.

— Менинг онам сиз-ку!

Бир асар тарихи

Она алласи

Насрий дoston

Гудакнинг танасини чиниқтириш учун икки нарсаси
зарур: бири уни аста қимирлатиб тебратиш, иккинчи-
си — она қўшиғи. Бири боланинг танасига (жисмоний
тарбия сифатида) зарур, иккинчиси руҳий озғи бўлади.

Абу Али ибн СИНО.

Бешикдаги қўчорим,
Тоғлардаги шўқорим.
Алла, болам, алла!
Юрагининг мадори,
Йиғиларининг сардори
Алла, болам, алла!
Дарбадга қўндузим.
Осмондаги йўлдузим.

Алла, болам, алла!
Боллардаги булбулим,
Гулзорларда ол гулм.

Алла, болам, алла!
Тўнларини тўли ойм,
Хирмон-хирмон бугдойим.

Алла, болам, алла!
Тандир тўла оқ номим,
Ўзим бўлай қурбоним.

Алла, болам, алла!
Ухлаб қолгин, алла.
Ором олгин, алла.

Алла, болам, алла!
Сал улагини, йўлга кирганда бола-
нинг илк савони шу бўлади:

— Ойинжон, шўқорим нима!
— Тоғлардаги энг қажли, энг меҳр-
ли мард жонивор, болам.

— Сардор-чи!

— У-м, болам, ҳаммадан яхши,
қучли, етакчи бўлсин.

—

